

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ ЩОСУБОТИ

№ 27 (963)

Субота, 12 липня 1986 року

Ціна 2 коп.

У КОМІСІЇ УКРПРОФРАДИ ПО РОБОТІ СЕРЕД ГЛУХИХ

ЗМІЦНЮВАТИ ТРУДОВУ ДИСЦИПЛІНУ

Комісія Укрпрофради, заслухавши звіт комісії Донецької і Івано-Франківської облпрофрад по роботі серед глухих, профспілкових комітетів по виконанню постанов партії і уряду по зміцненню трудової дисципліни, по подоланню пияцтва та алкоголізму відзначає, що комісії облпрофрад, профспілкові комітети підприємств спільно з організаціями Товариства глухих проводять певну роботу, спрямовану на зміцнення трудової дисципліни, подолання пияцтва та алкоголізму серед нечуючих трудівників.

На основі вдосконалення організації праці та її оплати, матеріального і морального стимулювання, виконання передбачених законодавством заходів впливу до порушників, посилення протиакогальної пропаганди памітилась тенденція до зникнення втраченого часу серед нечуючих трудівників, зменшення зловживання спиртними напоями.

Активізувалась і збагачується новими формами політико-виховна, культурно-масова робота з нечуючими у культурно-заповідних Товариствах. Змістовна робота по організації здорового дозвілля нечуючих ведеться в Івано-Франківському будинку культури. З метою протиакогальної пропаганди тут проводяться цикли лекцій на тему: «Ствердити тверезий спосіб життя», вечори і диспути, демонструються документальні фільми про шкоду пияцтва й алкоголізму, працює університет «Здоров'я», самодіяльний народний театр, молодіжна студія «Паптоміма». Прем'єра обрядової композиції «Гуцульське безалкогольне весілля» викликала великий інтерес у глухих глядачів. В самодіяльних творчих колективах культурно збагачується 149 нечуючих, спортивними секціями при БК

охоплено близько 100 чоловік.

Разом з тим, комісія Укрпрофради зазначила, що профспілкові комітети підприємств, їх комісії по роботі серед глухих робітників і службовців посправжньому ще не розгорнули роботу по зміцненню серед нечуючих трудової дисципліни, утвердженню здорового способу життя.

Недостатньо проводиться політико-виховна, індивідуально-роз'яснювальна робота серед нечуючих, що працюють на підприємствах державної промисловості.

На Івано-Франківському арматурному і фурнітурному заводах, в промислових об'єднаннях «Геофізприлад», «Коломиясьмаш» не забезпечують участь нечуючих з допомогою перекладачів Товариства на зборах і в конференціях трудових колективів. Нечуючих не інформують про події в країні і за рубежом, вони не знають суті соціалістичного змагання, критеріїв оплати їх праці.

На Донецькому меблево-комбінаті, у виробничих об'єднаннях «Донецькірмаш», «Точмаш» немає червоних кутків і робочих місць для інструкторів-перекладачів. Лекції і бесіди тут проводять дуже рідко. Нечуючі не беруть участі в самодіяльних творчих колективах підприємств, рідко відвідують Будинок культури УТОГ, їх не залучають до технічної творчості. Слабо поставлена тут спортивно-оздоровча робота. Внаслідок цього ще мають місце немало випадків порушення трудової дисципліни і громадського порядку, не зжиті ще факти порушення соціалістичного способу життя серед глухих, використання ними нетрудових доходів шляхом утворення і розповсюдження кустарної фотопродації.

Слабо використовуються

для зміцнення дисципліни і організованості школи комуністичної праці. Нечуючі більшості підприємств Донецької області не залучені до занять в школах комуністичної праці. На Івано-Франківському УВП лише 13 чоловік з 364 навчаються в таких школах.

На стані трудової дисципліни нечуючих негативно позначаються значні порушення і недоробки з охорони праці на Івано-Франківському УВП, арматурному і фурнітурному заводах, виробничому об'єднанні «Коломиясьмаш» та інших, а також незадовільні побутові умови трудящих, що мешкають у гуртожитку УВП.

Профспілкові комітети підприємств, їх комісії слабо впливають на зміцнення серед глухих трудової дисципліни, утвердження тверезого способу життя, не проявляють належної ініціативи і наполегливості у розв'язанні питань підвищення рівня політико-виховної роботи, культурно-побутового обслуговування нечуючих.

Наявність серйозних недоробок є наслідком того, що комісії Донецької та Івано-Франківської облпрофрад недостатньо приділяють уваги профкомам підприємств в роботі з нечуючими трудящими, слабо контролюють їх діяльність. Не налагоджено належного контакту в роботі профкомів і організації УТОГ.

Комісія Укрпрофради рекомендувала комісіям Донецької та Івано-Франківської облпрофрад по роботі серед глухих вжити заходів для усунення зазначених недоробок.

Комісіям обласних і Київської міської ради профспілок спільно з галузевими комітетами і відділами УТОГ рекомендовано глибоко проаналізувати протягом нинішнього року діяльність комісій профкомів підприємств по виконанню постанов партії і уряду про за-

ходи по подоланню пияцтва і алкоголізму, зміцненню трудової дисципліни; надавати їм допомогу в постійному оновленні форм і методів виховної, культурно-масової, фізкультурно-спортивної роботи серед нечуючих.

Підвищити рівень організаторської і виховної роботи серед нечуючих. Всіма формами, засобами і методами активно сприяти вдосконаленню морального обличчя глухих, викоріненню випадків порушення трудової дисципліни, пияцтва, дармоїдства, посилити боротьбу з нетрудовими доходами, сприяти залученню нечуючих до Всесоюзного добровільного товариства боротьби за тверезість, проводити індивідуальну роз'яснювальну роботу.

Разом з тим, необхідно забезпечити широке роз'яснення нечуючим трудящим документів XXVII з'їзду партії, використовувати їх ідеї багатство для підвищення політичної культури, трудової і соціальної активності глухих.

Слід поліпшити організацію культурного дозвілля нечуючих, зосередивши увагу на більш активному залученні глухих, особливо молоді до занять самодіяльною творчістю, фізичною культурою і спортом, туризмом.

Комісії Івано-Франківської облпрофради по роботі серед глухих необхідно увійти з клопотанням до міської Ради народних депутатів про поліпшення умов проживання нечуючих в гуртожитку УВП УТОГ, в зміцненні матеріально-технічної бази обласного Будинку культури.

Прийняті рекомендації направлено Центральному правлінню УТОГ для вжиття заходів по посиленню роботи серед нечуючих в світлі постанов партії і уряду по зміцненню трудової дисципліни, подоланню пияцтва і алкоголізму.

Любов Степанівна Жех працює майстром на Білоцерківському УВП. Її бригада постійно серед переможців соціалістичного змагання.

У 1984 році за підсумками огляду-конкурсу на кращу бригаду Любов Степанівна удостоєна звання «Кращий майстер-вихователь». Її портрет — на Дошці Пошани підприємства.

У ФОНД ДОПОМОГИ

ПАТРІОТИЧНИЙ ОБОВ'ЯЗОК

Як і весь радянський народ, харків'яни прагнуть допомогти в найкоротші строки ліквідувати наслідки аварії на Чорнобильській атомній електростанції. Високопродуктивно працювали в день суботника і кадрові робітники цього цеху В. К. Дьомін, І. Т. Орда, О. М. Шинкаренко, котрі трудяться на заводі більше 15 років.

Гарячий день був і в сталеливарному цеху. Вагомих результатів досяг колектив першої дільниці формування марганцевого литва, де трудяться більше 20 процентів членів нашого Товариства. В цей день колектив видав більше 50 тонн сталевого литва.

У трудовому суперництві не поступалися високим ритмом роботи трудівники модельного цеху: столяр Є. Знаменський, підсобний робітник В. Крикун, фрезерувальник пресового цеху В. Сомов та арматурник М. Батов.

В. ОБЕРЕМОК, інструктор-перекладач Харківського тракторного заводу.

РІШЕННЯ XXVII З'ЇЗДУ КПРС — В ЖИТТЯ

КІЛОВАТ НА ВАГАХ ЕКОНОМІЇ

Прискорення науково-технічного прогресу передбачає високі темпи розвитку енергетичної бази республіки. Водночас, як підкреслено в матеріалах XXVII з'їзду КПРС, для повного задоволення зростаючих потреб в електричній і тепловій енергії необхідно забезпечити не тільки збільшення їх виробництва, а й послідовне проведення в усіх галузях народного господарства економії таких ресурсів.

У нашій республіці нагромаджено певний досвід раціонального використання енергії. За минулий рік промислові підприємства зекономили 2,3 мільярда кіло-

ват-годин електрики і 5,4 мільйона гікакалорій тепла. Тут слід сказати про досвід северодонецького виробничого об'єднання «Азот», яке за рахунок впровадження енергозберігаючих і вдосконалення існуючих технологій 12 днів на рік працює на зекономлених ресурсах. Переконливого зниження питомих витрат енергії щороку добивається Запорізький титаномагнієвий комбінат.

Добрих результатів у цій важливій справі досягли трудові колективи Одеського кабельного заводу, сумського виробничого об'єднання «Насосенергомаш». Тут встановлено жорсткий контроль за використанням

ресурсів, здійснено заходи морального і матеріального стимулювання їх економічного витрачання.

Резерви є скрізь — у кожному цеху, бригаді, на кожному робочому місці. Водночас слід визнати, що втрати енергії, на жаль, все ще великі.

Ось конкретні факти, які підтверджують це. За даними органів енергонагляду, в минулому році слов'янське виробниче об'єднання «Хімпром» через порушення технологічних режимів, роботи устаткування на холостому ходу, позапланових його зупинок втратило понад 6800 тисяч кіловат-годин. Незважаючи на неодноразові при-

писи інспекції, нерационально витрачає електроенергію харківський машинобудівний завод «Світло шахтаря». Тут внаслідок відсутності теплової ізоляції на устаткуванні, недодержання температурного режиму бойлерними і системами опалювання цехів, незадовільної герметизації затворів сушильних камер і з ряду інших причин щороку витрачається понад 50 тисяч гікакалорій. Те ж саме можна сказати і про деякі інші підприємства.

Треба якнайповніше використовувати наші можливості економити енергетичні ресурси, особливо коли не потрібні великі затрати й істотно перебудова. Наведу лише один приклад. Вмкнувши в кожній квартирі тільки одну зайву лампочку потужністю 60 ват, ми тим

самим знизимо електроспоживання в масштабах республіки більш як на мільярд кіловат-годин за рік.

Боротьба за економію електроенергії — не короткочасна кампанія, а повсякденна практична справа енергетиків, технологів, трудівників усіх галузей промисловості, транспорту, будівництва, кожного громадянина. Як же основні шляхи економії? Це насамперед оптимальне завантаження основного технологічного устаткування, виключення його простоїв і холостої роботи, усунення прямих витрат тепла і максимальне використання скидного тепла за рахунок застосування утилізаційних установок, жорсткий контроль за витратою води, пари, стиснутого повітря, електрики, впровадження інформаційних си-

стем, які дають змогу визначити витрату енергоресурсів на кожній ділянці виробництва.

XXVII з'їзд КПРС поставив завдання: покривати приріст потреб у паливі, енергії, сировині й матеріалах на 75—80 процентів за рахунок їх економії. Враховуючи виняткову важливість цього завдання, енергетики України взяли на себе зобов'язання добитися в 1986 році значної економії палива й електроенергії. Економіє і раціональне використання ресурсів повинні стати справою кожного дня, нормою роботи колективу, кожного підприємства, цеху, бригади.

В. ВОЙТОВ, начальник відділу Держенергонагляду Міненерго УРСР.

ПРОДОВОЛЬЧА ПРОГРАМА: НАШ ВНЕСОК

Заготовляють корми

Понад 17 тисяч тонн сена зобов'язалися заготовити для тваринницьких ферм підшефних господарств колективних підприємств та організацій Київського району м. Харкова.

Високі темпи на кормозаготівлі з перших днів косовиці трав узяли і члени УТОГ — трудівники Харківського учбово-виробничого підприємства № 1. Вони зобов'язалися заготовити 30 тонн сухого сена для птахофабрики «Зоря», що в Харківському районі, і вже здали до кормосховищ більше 10 тонн запашного різнотрав'я. Щодня на косовиці

працюють 10—12 чоловік, а у вихідні дні — не менше 20 трудівників УВП-1 виїжджають на допомогу підшефним господарствам.

Як у минулому році, так і в нинішньому, на заготівлі сена ударно працюють косяри: муляр Василь Савелійович Рошин, токар Борис Ілліч Юсупов, технік-конструктор Сергій Олександрович Господарисько та інші.

Та не тільки на заготівлі сена ударною працею відзначаються члени нашого Товариства. У підшефному колгоспі «Батьківщина», що в Богодухівському районі, задоволені працею столяра

Олександра Семеновича Кулемякіна та слюсаря-інструментальника Євгенія Олексійовича Лук'яненка, котрі працюють тут уже майже два місяці і нині завершують оформлення кімнати для відпочинку колгоспників. А робітники та інженерно-технічні працівники підприємства вчасно прополотали і прорвали два гектари столових буряків у радгоспі імені Кірова.

Такий внесок у виконання Продовольчої програми трудівників Харківського УВП-1.

Т. ЕРМАКОВА,
м. Харків.

Науковій організації праці на Дніпродзержинському УВП приділяють належну увагу.

На знімку (зліва направо): Л. В. Черняк — слюсар-інструментальник, Т. Т. Саєнко — старший інженер з НОП, Н. Ф. Шаповалов — майстер ремонтно-механічної дільниці, В. В. Новодон — майстер фурнітурної дільниці за розробкою плану з НОП.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

Технічному прогресу — прискорення

У творчому пошуку

Дедалі вагомішим стає внесок раціоналізаторів Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» у трудові здобутки колективу.

Перед в цій справі як раніш ведуть країні раціоналізатори підприємства. Так, В. В. Гребонкін з цеху № 5 подав 7 рацпропозицій, спрямованих на поліпшення якості деталей, збільшення строків експлуатації штамів.

Продовжує плідно працювати й один з кращих раціоналізаторів нашого Товариства наладчик Б. Ф. Телехов. Він застосував нове технічне рішення, яке дало економічний ефект у сумі 3,464 крб., й значно скоротило трудомісткість процесу.

Раціоналізаторські пропозиції подали й інші заводчани, які сьогодні, як і весь колектив, добре розуміють необхідність якнайшвидшого приведення в дію всіх резервів виробництва, прагнуть працювати творчо, ініціативно.

М. ВОЛЯНСЬКИЙ.

ЗВЕДЕННЯ ПРО ХІД РЕАЛІЗАЦІЇ ГОТОВОЇ ПРОДУКЦІЇ ПІДПРИЄМСТВАМИ ТОВАРИСТВА

за червень 1986 р.

(в тисячах карбованців)

Назва підприємства, об'єднання	План	Фактичне виконання	Процент виконання
Лубенське	240	353	147,1
Полтавське-2	147	173	117,7
Івано-Франківське	485	557	114,8
Херсонське	300	336	112,0
Полтавське-1	441	472	107,0
Запорізьке	460	486	105,6
Київське дослідно-виробниче об'єднання «Контакт»	720	757	105,1
Миколаївське	104	109	104,8
Єнакієвське	171	179	104,7
Сумське	301	314	104,3
Чернігівське	535	557	104,1
Ворошиловградське	422	439	104,0
Житомирське	575	597	103,8
Одеське виробниче об'єднання «Електрик»	509	528	103,7
Вінницьке	255	264	103,5
Артемівське	535	552	103,2
Дрогобицьке	165	170	103,0
Львівське швейне підприємство «Силует»	817	841	102,9
Сімферопольське	355	364	102,5
Ровенське	132	135	102,3
Донецьке виробниче об'єднання «Електромагніт»	861	880	102,2
Ужгородське-2	482	492	102,1
Харківське-1	194	198	102,1
Харківське-2	1165	1184	101,6
Чернівецьке	616	625	101,5
Лебединське	92	93	101,1
Дніпропетровське	488	493	101,0
Кам'янець-Подільське	210	212	101,0
Бродівське	217	219	100,9
Черкаське	188	189	100,5
Конотопське	555	556	100,2
Ужгородське-1	115	115	100,0
Комунарське	120	117	97,5
Дніпродзержинське	293	279	95,2
Білоцерківське	600	552	92,0
Кіровоградське	122	107	87,7
ВСЬОГО	13987	14494	103,6

Завжди там, де потрібен

Микола Миколайович прополював свій город, коли підійшов хлопчина і жестами показав: «Вас кличуть до майстерні».

— Це, напевно, просять допомогти готувати ремонт і техніку до живих, — подумав М. М. Німчинов, член УТОГ, мешканець села Тарасівка, Пологівського району, і вирушив до центральної садиби колгоспу «Росія».

Уже три роки як Микола Миколайович на пенсії, але живий пори, та й в інший,

напружений для сільських трударів час, він завжди там, де потрібні його вправні робочі руки. З початку своєї трудової діяльності нечуючий колгоспник жадібно прагнув навчитися всьому — отак і став токарем, ковалем, різальником металу, електрозварювальником. Причому оволодів цими спеціальностями досконало.

А такі майстри у колгоспах — люди вкрай потрібні. Тому й звертаються по допомогу до члена УТОГ, знаючи, що ветеран не відмо-

вить. Бо живе з колективом одним життям, спільними турботами.

...Ідучи вулицями села, Микола Миколайович вітається з односельцями, а серед них й чимало його учнів, які, проводжаючи поглядом старого майстра, напевне вдячно згадують того, хто навчив їх робітничим професіям, своїм прикладом довів, що тільки чесна праця може бути мірилом людської краси.

С. МОРДУШЕНКО.
Запорізька область.

Як добрих фахівців знають на виробничому об'єднанні «Ворошиловградтепловоз» бригадира слюсарів-сантехніків Миколу Івановича Гукова та слюсаря-сантехніка Бориса Миколайовича Павлова.

Обидва вони — передовики виробництва, активісти громадського життя колективу, шановані люди.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

КОМСОМОЛЕЦЬ

Всього два роки працює на Котовському, що на Одещині, ремонтно-механічному заводі слюсар, комсомолец О. М. Абанін. Період зовсім невеликий, але результати його праці відчутні. Адже щозмінні молодий виробничник виконує план на 120 процентів, забезпечуючи добру якість робіт.

За успішне виконання особистих планових завдань та соціалістичних зобов'язань Олександра Абаніна адміністрація підприємства заохотила премією.

Не останнім комсомольцем і в громадському житті. Нечуючі трудівники обрали його членом ревізійної комісії міждрайвідділу, членом бюро добровільного товариства боротьби за тверезість. Олександр — активний учасник художньої самодіяльності.

Люблять Олександра Абаніна нечуючі за товарицькість, чуйність, доброту.

В. ЛЕВИЩЕНКО.
Одеська область.

Доярка Марія Компанієць

Село Іванівка — велике, життя і праці тваринників, мальовниче, потопає в садах. Розташоване в низині чарівної степової річки Вовчої, в східній частині Дніпропетровщини. На околицях села — три добротні молочнотоварні ферми колгоспу «Родина», в яких утримується 2500 дійних корів.

На першій фермі, при в'їзді в село, працює знатна нечуюча доярка, переможець соціалістичного змагання, ударниця одинадцяті і дванадцяті п'ятирічок, ветеран колгоспу, всіма шанована Марія Гнатівна Компанієць.

У минулому році Марія Гнатівна надоїла по 2800 кілограмів молока від кожної фуражної корови, а в цьому році зобов'язалася одержати по 3000 кілограмів. Але на цьому не заспокоїлась. В час відкриття XII з'їзду УТОГ переглянула свої соціалістичні зобов'язання і взяла підвищені: надоїти по 3200 кілограмів.

За рахунок чого ви доб'єтеся таких вагомих показників? — запитав її, на що Марія Гнатівна сказала коротко:

— Комуністична партія створила всі умови для життя й продуктивної праці. Отже, необхідно працювати прискореними темпами, по-новому, використовувати всі наявні резерви, докладати всіх зусиль, щоб мати високий кінцевий результат.

У колгоспі «Родина» набагато поліпшилися умови

особливо дояркам, тому й продуктивність праці набагато підвищилася.

При фермі діє колгоспний профілакторій, де можна одержати не тільки консультацію лікаря, а й медичну допомогу. Процедури приймаються у профілакторії під час перерви, чи після роботи, в час відпочинку. Завдяки цьому кількість захворювань тваринників набагато знизилася. Доярки не пропускають робочих днів. Тут же організоване добре харчування. В кімнаті відпочинку затишно. Можна подивитись телепередачу, погортати періодичні видання, чи просто посидіти за склянкою тарячого чаю.

Важко було раніше доїти вручну, а нині доїльні апарати діють. Від села до ферми пролягла асфальтована дорога. Залізобетонними плитами викладені під'їзні шляхи. Завдяки механізованому прибиранню приміщень, роздачі кормів тваринам в приміщеннях сухо, тепло.

...Розпечене колесо сонця котилося за обрії. З річки повіяло прохолодою. М. Компанієць в доброму настрої, в білому халаті, зустрічає своїх корів, які добре напаслися за день.

Марія Гнатівна говорить: — Сьогодні в мене буде високий наїд.

І. ЗІНЧЕНКО.
с. Іванівка,
Дніпропетровська область.

Стругальник Дніпродзержинського УВП Віталій Іванович Скляр минулу п'ятирічку завершив у липні 1985 року. Таким був його трудовий дарунок XXVII з'їзду КПРС.

Нині, виконуючи величчю накреслення форуму комуністів, нечуючий трудівник, ударник комуністичної праці, лідер соціалістичного змагання працює з особливим завзяттям і наполегливістю, — він прагне не знижувати взятих темпів.

Свою щозмінну норму виробітку член УТОГ довів до 140 процентів, на рахунок В. І. Скляра чимало раціоналізаторських пропозицій, спрямованих на підвищення продуктивності праці.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

І ВІДСТОЯЛИ СВОЄ ЩАСТЯ

Шановна редакція, з великим задоволенням читаю сторінку «У колі родини». Навіває вона мені спогади, і постають у пам'яті прожиті літа... Отож і хочу поділитися з вами.

Зі своїм майбутнім чоловіком я познайомилася у лікарні, куди він потрапив після тяжкої травми, яку отримав на шахті в Кузбасі. Михайло був у тяжкому стані: перелом хребта і кількох ребер... Йому зробили багато операцій і тепер він лежав у гіпсі. Страшний, виснажливий біль у ногах не давав йому спокою ні на хвилину. Лікарі і весь медперсонал доклали багато зусиль, щоб полегшити страждання Михайла. Навіть хворі намагались допомогти йому своїм співчуттям, турботою і лагідним ставленням. Та біль був нестерпним і Михайло одного разу не витримав, розбив пляшку, і нею розпиляв гіпс. На мить настало полегшення, але тільки на мить...

Так тривало багато днів і ночей, місяців... Не хотілось вірити юнакові, що це кінець, що так і залишиться він прикутим хворобою до ліжка. Хлопець судорожно чіплявся за спину ліжка і намагався піднятися, але не виходило. Він знову і знову повторював ці вирази і щодня збільшував їх кількість... Приходив у відчай, довго мовчав, втупившись у стелю. Гіркі думки не залишали його. Оточуючі люди виводили Михайла з заціпеніння. В ті важкі для нього дні і відбулося наше знайомство.

Я довго просиджувала біля його ліжка, багато читала, розповідала різні історії. Лікарі помітили зміни у поведінці Михайла і на краще і попросили мене частіше приходити до нього... Цілий рік він пролежав у лікарні. Я не могла часто навідувати юнака, тому що навчалася і працювала, але як горіли його очі, як радів він кожному моєму приїзду...

Після лікарні шахтком виділив Михайлу дві путівки на два строки на курорт. А коли він повернувся, прийшов одразу ж до мене і ми вирішили одружитись. Михайло ріс сиротою, то й радитись ні з ким було.

Наше одруження по різному сприйняли знайомі: одні співчували, інші жаліли мене, радили кинути Михайла, тому що, мовляв, він або зин'ється та ще й бити буде, або помре... і залишусь я з дітьми сама, ніхто й не подякує...

Не слухала я тих порад, в думках було одне: що б таке зробити, аби порадувати Михайла. І надумала: домовилася з учителями і він екстерном заочно закінчив школу, а то зверталася у шахтком, і там виділяли йому чергову путівку в санаторій, а згодом мотоколяску привезли і ортопедичні черевики, пізніше і легковий автомобіль виділили...

Може й важку ношу я взяла на свої плечі, та жили ми в оточенні добрих людей, котрі багато в чому допомагали нам з Михайлом, і ми знайшли, і відстояли своє щастя.

Згодом Михайло спробував ходити без милиць, з однією палицею. Важкувало було спочатку, та згодом навчився. А зацікавило його життя ще більше, коли у нас перший сніпочок народився. Всього ж ми з ним виховали трьох дітей. Вони найбільше сил додавали чоловікові. І хоча Михайлові пророкували всього п'ять років життя, прожив він — сімнадцять!

Діти наші тепер дорослі, мають свої сім'ї, працюють, виховують дітей. А я вже на пенсії, та часто згадую тих добрих людей, в оточенні котрих прожила вік і без котрих немислимо було б наше життя.

Л. НЕКРАСОВА,
м. Дружківка,
Донецька область.

— Який чарівний світ!..

Фотоетюд А. МОРГУНА.

МОЯ СІМ'Я — МОЯ РАДІСТЬ...

У місті ніде було жито, тому що Степан на той час працював у сільському філіалі райпобуткомбінату, то ж оселилися у Степанових батьків, де достаток, де здалося, легше буде молодим на ноги стати...

Але, не хлібом єдиним живе людина... Валя виховувалася в школі-інтернаті для глухих дітей, була товариською, а в селі глухих більше нікого не було, тільки вони з Степаном. Та й батьки опікали у всьому, а молодій сім'ї хотілося самостійності. А ще й почулися якось наче гальмувалися... Чекає, було, молада дружина, котра вже на той час готувалася матір'ю стати, свого чоловіка з роботи, дочекається не може, а він прийде і при батьках і пригорнути її соромитися...

— Ну, що Степане, — не пропадеш! — посміхаючись, відповів він.

Частий гість і в клубі Степан, і в бібліотеку забіжить, щоб книги обміняти, га й за шахівницею любить посидіти... А тим, хто ще не одружений, широкосердо радить: одружуйтесь хлопці, беріть собі хороших дівчат і будете щасливі, бо сім'я — то ж яка радість!

О. МАРКОВА,
м. Олександрія,
Кіровоградська область.

Зійшовши на шостий поверх, я відшукала потрібну кімнату. Двері були не зачинені. Переступивши поріг, озирнувшись в оселі моєї давньої знайоми. Валя відірвала погляд від в'язання, привітно відповіла на моє привітання...

Давньою не навідувала тебе, а оце трапилася нагода — була неподалік вашого гуртожитку, от і вирішила. Як ви тут з маленькою донечкою?

— Все гаразд, — відповіла щаслива мати, очима показуючи на маленьку Оленку, що лежала поруч на канапі, повернувши голівку, і ніби стверджуючи мамині слова, привітно посміхалася. — Любить тато своїх донечок, — продовжувала Валя. — Після роботи обійде магазини, скупить і в дитячий садочок за старшенькою Наталочкою поспішає. А як тільки прийде додому, то Оксанку і з рук не спускає...

Я слухала і пригадала мені, як декілька років тому у нашому клубі з'явився новенький хлопець, високий, стрункий, зі смаком зодягнений. Та помітили ми й те, що час від часу він приходив на підлітку, а коли його запитували, чому він вживає спиртне, відповідав: — Все не від самотності, від нудьги, не знаю куди себе подіти...

Степан (так звали хлоп-

ця), ще в юнацькому віці захворів і втратив слух. Лікування не дало бажаних результатів. Спілкуватися з чужими ставало все важче, і до нечуючих не знав як підійти, бо зовсім не розумів міміки.

Частіше заходь до клубу, навчишся спілкуватися з нечуючими і знайдеш своє місце в житті, — радили ми хлопцеві. Він же все відмакувався: «Ніколи я цієї міміки не зрозумію і не навчусь, а між глухими пропадаю...»

Одного разу на зльоті членів УТОГ запрямитив Степан гарну, струнку дівчину з добрими, веселими очима, із сміливим і відвертим поглядом. І серцем відчув хлопець, що це — доля його. Підійшов, запропонував познайомитися. Дівчина не відмовилася. Степан відразу ніби ожив, повесілішав. Від друзів по чарці став триматися подалі. Частенько тепер бачили юнака у парі з Валею. Сидять, бувало, вдвох за столиком, Валя на папері слова пише, а потім мімікою Степанові пояснює їх значення. Так і навчила його з нечуючими спілкуватися...

А потім не чулися ми, як наші молодята і весілля відгуляли...

— Та що ви, мамо, сім'я моя — моя радість, — відповів Степан, — і я її ніщо не залишу, бо дуже люблю і дружину, і донеч-

ку. А мале ж на мене, як дві краплі води, схоже...

Як вирішили молодята, так і зробили. Валя влаштувалася на завод, а Степан перевелся у міський філіал райпобуткомбінату у шевську майстерню. Завод виділив молодій сім'ї кімнату в гуртожитку. Молодята роблять усе разом, обоє не прагнуть верх брати, а прислухаються одне до одного, радяться... Коли не буваю у них — завжди панує тут спокій і вдовolenня. Валя прагне, щоб завжди до столу було щось смачне, аби порадувати чоловіка, бо господарина вона хороша...

— Ну, що Степане, — не пропадеш! — посміхаючись, відповів він.

Частий гість і в клубі Степан, і в бібліотеку забіжить, щоб книги обміняти, га й за шахівницею любить посидіти... А тим, хто ще не одружений, широкосердо радить: одружуйтесь хлопці, беріть собі хороших дівчат і будете щасливі, бо сім'я — то ж яка радість!

О. МАРКОВА,
м. Олександрія,
Кіровоградська область.

КОРИСНІ ПОРАДИ

* Відварюючи птицю, влийте у воду столову ложку оцту і птиця стане ніжнішою і швидше звариться.

* Бульйон краще варити в емальованій каструлі. Кип'ятити м'ясо хвилини 40 на великому вогні, час від часу знімаючи шумівку пінку. Потім вогонь зменшити. Коли бульйон звариться, в нього вливають дві-три ложки холодної води. Через півгодини бульйон проціджують.

* Смажене м'ясо буде смачнішим, якщо потримати його над паром.

* Свіже м'ясо має червоний або рожевий колір, ба-

рання — з малиновим відтінком, жир його до рук не липне. М'ясо старої тварини має жир жовтого кольору, молоді — білого, іноді з рожевим відтінком. Свіже м'ясо пружне, заглиблена від вдавлювання пальцем вирівнюється.

* М'ясо смажать перед подаванням до столу. Навіть нетривале зберігання смаженого м'яса погіршує його смак.

* Котлети і шматочки м'яса слід класти на добре розігріту з жиром сковороду. Тоді сік з них не витікатиме.

КЛУБ ЗНАЙОМСТВ «ВЕСЕЛКА»

Листи з останньої пошти

Багатьом нашим читачам освітила життєвий шлях, допомогла знайти ту єдину, чи того єдиного для щасливого життя нашу «Веселку». Декому подала надію на майбутнє щастя. Ось і надходять все нові й нові листи до нашого клубу, котрі ми пропонуємо сьогодні вашій увазі.

Лист Ніонілі С. з Волині. Дорога «Веселко», хочу створити хорошу сім'ю, а тому нехай відгукнетесь до мене добрий душею, скромний, працьовитий чоловік, високого зросту, моїх років чи старший.

Мені — 37 років, нечуюча, з технічною освітою, працюю контролером на швейній фабриці, виховую сина. Люблю домашній затишок, умію шити, вишивати, люблю читати, беру участь у художній самодіяльності. Матеріально і житлом забезпечена.

Лист Бориса Х. з Донецьки. Мені — 44 роки, зріст 168 см, нечуючий, володію мімікою. Хочу, щоб відгукнулася до мене скромна, добра жінка віком 38—47

років для створення сім'ї. Живу з мамою, житлом і матеріально забезпечений.

Лист Світлани Ч. з Кримської області. Дорогі друзі, допоможіть знайти щастя... Хочу познайомитись із слабочуючим, доброї вдачі хлопцем 24—27 років, котрий би не вживав спиртного. Мені — 22 роки, слабочуюча, працюю на фабриці. Люблю шити, в'язати.

Лист Марії С. із Дніпропетровщини. Мені — 52 роки, інвалід II групи, працюю. Чоловік помер, діти живуть окремо. Дуже хочу познайомитись з хорошим чоловіком 55—60 років, котрий володіє мімікою.

Лист Майї Н. з Хмельниччини. «Веселко», допоможи знайти пару. Мені — 23 ро-

ки, глуха, закінчила школу-інтернат, працюю швачкою-мотористкою. Хочу познайомитись з простим хорошим хлопцем, котрий не палить і не вживає спиртного.

Лист Наталії С. з Ворошиловградщини. Дізналась, що «Веселка» допомагає нечуючим людям у знайомстві. Допоможіть познайомитись з хлопцем до 35 років, високим, з добрим характером.

Мені — 32 роки, слабочуюча, незаміжня, веселі владчі, зріст 162 см. Захоплююсь спортом, працюю на заводі.

Лист Наталії Б. з Донецьки. Шановні товариші, допоможіть відшукати вірно, доброго, спокійного друга для сімейного життя. Мені — 30 років, зріст 155 см, люблю читати, мрію про домашній затишок.

Лист Тетяни Г. з Київщини. Мені 31 рік, глуха, живу в гуртожитку, працюю, мрію про хорошу сім'ю. Прошу познайомити мене з

простим, симпатичним чоловіком моїх років чи й старшим.

Лист Миколи П. зі Львівщини. Мені 25 років, слабочуючий, слух втратив кілька років тому, не палю і не вживаю спиртного, добре спілкуюся з чужими, мімікою не володію. Як і всі хлопці, мрію про хорошу сім'ю. Хочу познайомитись з туговухою дівчиною віком 20—25 років; веселою, роботяшою, котра любила б дітей, не палила і не вживала спиртного. Розлучених прошу не звертатися.

Лист Євгена П. зі Львівщини. Я вдівець віком 55 років, але виглядаю молоді, вродливий, не вживаю спиртного, хорошої вдачі, живу в гарному селі поблизу райцентра, маю цегляний будинок на чотири кімнати, є сад, город, корова. Хочу, щоб відгукнулася лагідна, чуйна жінка віком 40—45 років, можна і з дитиною, аби погодилася переїхати жити до мене.

Шановні читачі, пишіть нам. Листи ваші перешлемо адресатам. Прохання: пишіть у листах точну адресу, вказуйте скільки вам років і т. п.

ПРАВЛІННЯ КЛУБУ «ВЕСЕЛКА»

РЕАБІЛІТАЦІЯ: ЗАВДАННЯ І ПРОБЛЕМИ СПЕЦІАЛІЗОВАНА ДІЛЬНИЦЯ

В основних напрямках економічного і соціального розвитку Українського товариства глухих на дванадцять п'ятиріччя в розділі «Слухова, трудова і соціальна реабілітація глухих» зазначено, що в нинішній п'ятиріччя на УВП і у виробничих об'єднаннях необхідно організувати не менш як 12 спеціальних дільниць для використання праці глухих із зниженою працездатністю.

Як же пройшла організація спеціальної дільниці на Запорізькому УВП?

У нас є певна кількість нечуючих, які мають II групу інвалідності або подвійну інвалідність, і які працювали в різних цехах, де умови праці не завжди відповідали стану їх здоров'я. Крім того, ще частина інвалідів другої групи, перебуваючи вдома, виявила велике бажання працювати, спілкуватися з товаришами, не від-

ставати у соціально-культурному розвитку.

Адміністрація, профспілковий комітет і бюро первинної організації УТОГ вирішили в першому півріччі відкрити на УВП спеціалізовану дільницю, тим більш, що звільнялося приміщення, розташоване в зручному місці поблизу побутових кімнат. На УВП було видано наказ про розподіл обов'язків по приведенню дільниці в належний вигляд. Якісно і в стислі строки провів ремонт приміщення відділ капітального будівництва, начальник складального цеху Галушко І. П. разом з техвідділом замовили необхідне обладнання, яке в зазначений час виготовив і встановив енергомеханічний відділ.

У кінці березня дільницю було відкрито. Спочатку перевели інвалідів із зниженою працездатністю з дільниці складання реле, потім з інших цехів, прийняли де-

яку кількість нових інвалідів.

На дільниці чисто, затишно, всюди квіти. Майстер Зінаїда Гаврилівна Смирнова до кожного нечуючого ставиться уважно, чуйно, при потребі допомагає освоїти операції. Але ми поки що не можемо забезпечити бажання працювати всіх тих, хто перебуває вдома. На підприємстві продовжується робота по виявленню тих виробничих операцій, які зможуть виконувати глухі із зниженою працездатністю. Але перші кроки в цьому напрямку вже зроблено і буде докладено всіх зусиль, щоб глухі, які мають II групу, подвійну інвалідність та знижену працездатність, не почували себе осторонь великого колективу УТОГ, котрий всі свої сили і зусилля спрямовує на виконання рішень XII з'їзду УТОГ.

С. АНТОНІК,
ст. інженер з реабілітації Запорізького УВП.

З ПОЕТИЧНОГО ЗОШИТА

И сто лет прожили
на Руси,
Все равно ты ее
не разлюбишь.
Свою силу и ум ей неси —
Лишь богаче и крепче
ты будешь.

Решим иль нет пока
не поздно,
Как сохранить наш
общий дом?
Ветра Чернобыля так
грозно
Подули в мае голубом.
И призрак встал, тяжел
и страшен,
Дохнувши ужасом
немым...

«Такая выпала судьба...» —
Ну что ж, и так порой
бывает...
Моя судьба — с судьбой
борьба
И в ней судьба
не побеждает.
Она б меня свалила в ров,
Она б в дугу меня
скрутила.

И душой понимаю:
Уйдешь, —
Хоть и жаль, не томишь
себя грустью,
Прощавшись с землей
не умрешь,
Ведь не прахом
ты станешь, а Русью.

Хрупка, мала планета
наша
И вовсе не всеялись мы.
Не выбирать, не ждать
ответа,
Куда идти, как дальше
жить...
Спешить — пока жива
планета —
Все бомбы в ней
захоронить!

Но красная, от предков,
кровь
Во мне свою являет силу.
И весь небес и даль дорог
Душа большою мерой
мерит...
Я б человеком стать
не смог,
Когда б в судьбу уныло
верил.

ПОЗДНЕЕ СЧАСТЬЕ
Ну не будем, ну не будем
Горевать — чего уж там!
Не везет, бывает, людям,
Не везло тогда и нам.
Я ль не то промолвил слово,
Ты ль решила, что пустяк...
Вышла замуж за другого.
Покатилась жизнь не так.
Протаялась днем

ненастным,
Стал неласковым рассвет.
Говорят недаром: счастье —
Напоротниковый цвет.
Он горит, зовет и блещет,
А кому ж найти дано?..
Под рукой уже трещет.
А рванул — и где оно?
Где то счастье?..
Ну не будем
Вспоминать судьбе назло.
Не везет, бывает, людям,
Но теперь нам повезло.

Моя ладонь, твое плечо,
И, вздрогнув, ты ко мне
прижалась.
И стало сердцу горячо,
И все, что было — там
осталось.
Есть только мы и детство
вновь.
Я слышу вздох грудной
глубокий.
Бежит из сердца в сердце
кровь,
Стучат родные биотоки.
И даль светла, и жизнь
легка,
И прочь уносится плохое.
А ведь всего — моя рука,
Под ней — твое плечо
родное.
Николай НЫРОВ.

КІНЕЦЬ СПРАВУ ВІНЧАЄ

ДО ПІДСУМКІВ ЗУСТРІЧІ БОРЦІВ РРФСР І БОЛГАРІЇ

11 і 12 червня цього року в Софії відбулися міжнародні товариські змагання збірних команд Російської Федерації і Народної Республіки Болгарії з класичної і вільної боротьби. В обох зустрічах перший поєдинок закінчувався перемогою болгарського спортсмена. Початок для господарів килима був багатообіцяючим, але початок — це ще не все...

Збірні команди нечуючих атлетів добре підготувалися до міжнародних змагань. І в нашій країні, і в НРБ боротьба користується популярністю, однак, якщо говорити про успіхи, досягнуті спортсменами цих країн на міжнародній арені, то радянські борці значно випереджають своїх суперників — і по золотих медалях, здобутих на Всесвітніх іграх глухих, і по загальній кількості призових місць. Але все це в минулому, а яке жинні співвідношення сил? На це запитання відповідь мав дати килим, на якому зустрілися спортсмени в чудовому залі «Левські — Спартак».

Матч відкрили борці класичного стилю. Ілія Іванов (вага до 48 кг) переміг 17-річного школяра з Казані Рафіка Валіулліна. Дебютант нашої збірної не поступився супернику в майстерності, силовій підготовці. Чого йому не вистачало — то це досвіду змагань.

У наступному поєдинку

Володимир Абаєв (52 кг, Орджонікідзе), взяв верх над Р. Ілієвим, а Юрій Куманайкін (57 кг, Ульяновськ), переміг А. Кременю, вивівши збірну Росії вперед. Однак в наступній ваговій категорії москвич Юрій Усков поступився Н. Арсову. Ветеран нашої збірної Сергій Смоленський (68 кг, Красноярськ) чемпіон XIII і XIV Всесвітніх ігор глухих, і Віктор Кульмасов (74 кг, Ульяновськ) перемагали своїх суперників, однак К. Стоянов в найважчому бою кладає на лопатки 19-річного Андрія Захряпіна (82 кг, Улан-Уде), і знову скорочує розрив в очках.

У трьох наступних зустрічах безперечно перевагу мали радянські борці: Леонід Богданов (100 кг, Ленінград), Микола Бугайов (100 кг, Московська область), і Олександр Шарапов (100 кг, Ленінград) перемагали своїх суперників. Загальний рахунок зустрічі 7:3 на користь команди Всеросійського товариства глухих.

Наступного дня головний суддя змагань — п'ятиразовий чемпіон світу Олександр Лазаров запросив на килим борців вільного стилю. Наша збірна виступала (в порядку вагових категорій) у такому складі: Р. Валіуллін, В. Абаєв, Ю. Куманайкін, О. Дзіов (Орджонікідзе), Хабіб Гамідов (Махачкала), Віктор Сергеев (Зеленодольськ, Татарія), А. За-

хряпін, Л. Богданов, Ілія Черчес (Московська область), А. Шарапов.

І знову господарі килима здобувають перемогу в першому поєдинку і до третього ведуть з рахунком 2:1. Однак, ні закріпитися, ні тим більше розвинути успіх болгарські борці не змогли. Кінцівка була за нами: у всіх наступних поєдинках першими були радянські борці. З рахунком 8:2 командну перемогу здобула наша збірна.

Матч у Софії — перша проба сил на міжнародній арені після XIV Всесвітніх ігор глухих (1981 рік). Він показав, що поруч з ветеранами, які не раз захищали честь Радянського прапора за рубежом, піросла гідна зміна. Керівник делегації В. Н. Рухлядев, тренер І. Черчес в перну чергу називають 18-річного А. Захряпіна, О. Дзіова і В. Абаєва — їм по 20 років, на рік старший Х. Гамідов. Як і наймолодшому в нашій збірній Р. Валіулліну, їм поки що не вистачає досвіду міжнародних зустрічей. Це свід приходять у змаганнях, і ті, хто на килимі у Софії пережив гіркі поразки, і ті, хто здобув перемоги, — повинні наполегливо готуватися до нових поєдинків. Це стосується всіх нечуючих борців, які рано чи пізно мріють вийти на килим у формі збірної команди країни.

Г. АЛЕКСЕЄВ.

Вшанування ювіляра

У Чернівецькому обласному будинку культури відбувся вечір-портрет, присвячений 80-річчю від дня народження режисера самодіяльного народного театру Миколи Михайловича Котляревського, який ось уже 18 років плідно працює з колективом драмгуртківців.

Ведучий, художній керівник Будинку культури С. Данилюк розповів присутнім про творчий шлях М. М. Котляревського, відзначив, що завдяки цілеспрямованій і натхненній роботі режисера очолюваний ним колектив домогся вагомих успіхів на обласних, зональних і республіканських оглядах художньої самодіяльності трудящих.

Потім ювіляра сердечно привітала голова Черніве-

цького облвідділу УТОГ С. П. Комісарова. Вона побажала Миколі Михайловичу доброго здоров'я і нових творчих здобутків у подальшій роботі.

Працівник обласного управління культури Тарас Ілліч Мопан побажав колезі великого особистого щастя і дальших успіхів на ниві театрального мистецтва і вручив Почесну грамоту.

З привітаннями і теплими словами визнання успіхів митця виступили артисти Чернівецького музично-драматичного театру імені О. Кобилянської М. Серенко та Л. Мелінчук, секретар парторганізації Чернівецького УВП А. Косарева, артист самодіяльного народного театру Т. Данько та інші.

Багато щирих і добрих

слів прозвучало того дня на адресу ювіляра. У перервах між виступами представників громадськості, численних шанувальників творчої діяльності режисера самодіяльні актори показали кілька уривків з сценічних робіт, які користуються найбільшим успіхом у глядача.

Схвильований ювіляр на закінчення вечора сказав:

— Ми прагнемо, щоб наші п'єси пробуджували думку, виховували почуття. Щастя від усвідомлення досягнутої мети відчуємо тоді, коли змушуємо людей сміятися і плакати, переживати разом з героями. Домогтися цього важко, але коли вдається, то приємно — праця наша не була марною.

Г. ВЛАСОВ.
м. Чернівці.

У столяра Харківського заводу холодильних машин О. Нестведа улюблене заняття — виготовлення моделей вітрильників. Фото Й. МІНДЕЛЯ.

ПОРАДИ САДОВОДАМ І ГОРОДНИКАМ ДАРУНКИ ЛІТА

Щедре на сонце літо нинішнього року. Наливаються життєдайним соком яблука й груші, червоніють, виблискують вранішньою росою вишні.

Копіткий, напружений цей період для садоводів-любителів. Адже зараз вони не тільки готуються до масового збирання дарів садів, а й закладають основу для наступних врожаїв. Саме в першій половині місяця завершується цикл внесення під дерева і кущі добрив. Вже через два-три тижні добрива будуть зайві і спричинять затяжний ріст та зниження зимостійкості рослин. Тому після дощів або поливу треба ще раз підживити рослини

швидкодіючим розчином гноювки, пташиного посліду або мінеральним добривом.

Для дерев яблуні і груші, на яких зав'язався хороший урожай, дуже корисне позакореневе підживлення сечовиною з розрахунку 40—50 грамів на 10 літрів води. Оскільки ліщани та глинисті ґрунти бідні на гумус, то саме в липні в міжряддях саду можна посіяти на зелене добриво бобові культури (люпин, горох, вику, фацелію), а восени скосяти їх і перекопати ділянку. Слід також продовжити роботи по захисту плодів дерев від шкідників і хвороб. Для боротьби з плодожеркою дерева яблуні і груші обприскують розчином ентобактерину з розрахунку

100 грамів на 10 літрів води або сумішшю: 50 грамів ентобактерину і 4—5 грамів хлорофосу на 10 літрів води.

Там, де можна застосувати отрутохімікати, протягом нинішнього місяця треба провести два обприскування з інтервалом у 15—20 днів. Для захисту дерев від хвороб парші, гнилі, плямистості, антракнозу, кокомікозу застосовують у розрахунку на 10 літрів води: каптан — 50 грамів, фталан — 50, купрозан — 40—50, фундазол — 20 грамів. У 10 літрів робочого розчину одного з перелічених тут отрутохімікатів для захисту від плодожерки, кільчатого шовкопряда, молі та інших шкід-

ників додають хлорофосу 20 грамів, карбофосу 70—80 грамів. Дерева персика, вражені кучерявістю листя (жовто-зелене, або рожеве кручене і здуте пухирцями), обприскують 4-процентною колоїдною сіркою або 0,5-процентною бордоською сумішшю.

Після збирання ягід у саду виполюють «вуса», підживлюють добривами. Наприкінці місяця пересаджують з 4—5-річної ділянки молоді рослини на нову ділянку. У цей час для осочного споживання висівають кріп, редис, цвітну капусту, кольрабі, ріпу.

В. ПЛЮЩ,
агроном Київської обласної ради садівницьких товариств.

**Редактор
П. БУЛАТОВ**